

1. Гавриш Н. Рейпольська О. Проектування освітнього середовища ЗДО на засадах індивідуалізації та диференціації *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді.*: зб. наук. праць. Вип.22. Київ, Україна: Інститут проблем виховання НАПН України. 2019 с.44 -56.

2. Костюк Г.С. Навчально-виховний процес і психологічний розвиток особистості / заг. ред Л.М. Проколієнко. К.: Рад. Школа. 1989. 608с.

3. Кузьменко В.У. Розвиток індивідуальності дитини 3-7 років: монографія. К.: НПУ імені М.П. Драгоманова. 2005. 354с.

УДК 378:37.011.3-051:7:316.722

КАЧУР М.М.
Закарпатський інститут післядипломної
педагогічної освіти
СТЕПАНОВА Л.П.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ МИСТЕЦТВА У СИСТЕМІ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ

Соціокультурна ситуація у сучасному глобалізованому суспільстві характеризується розмаїттям етнічних спільнот, інтенсивністю полікультурної взаємодії, що передбачає необхідність включення молодої людини в систему інноваційних соціальних відносин, прояв здібностей до полікультурної комунікації. У цьому контексті засобом задоволення освітніх, пізнавальних та культурних потреб людини виступає полікультурна освіта, яка спрямована, зокрема, на розвиток умінь і навичок продуктивної взаємодії з носіями інших культур, оскільки «толерантність, взаємообмін, взаємодія, активна солідарність, розуміння» [1, с. 196] є метою полікультурного виховання.

У зв'язку з цим, полікультурна педагогіка передбачає широкий діапазон прикладних знань педагога, що ґрунтується на підготовці «універсальних спеціалістів–гуманітаріїв» (Н. Нікітіна), які, в свою чергу, будуть виховувати в учнях толерантність, позитивне ставлення до культури інших народів, розвивати в них навички соціального спілкування.

Ураховуючи, також, зорієнтованість сучасного полікультурного суспільства на формування креативних особистостей із високим рівнем інтелектуального розвитку, здатних до інноваційної діяльності, потреба в яких відповідає вимогам часу, реформування системи освіти включає пошук нових підходів і до виховання учнів, і до удосконалення підготовки педагогів.

На сприймання та розуміння національних і світових культурних цінностей, засвоєння яких покликане забезпечити полікультурне виховання, спрямована мистецька освіта. Саме вона передбачає пізнання та осмислення мистецьких явищ, основане на принципах діалогічності, зокрема, діалозі культур, що визначається діалогічним характером, діалогічною природою мистецтва. яке, як відомо, відіграє інтегративну роль у полікультурному суспільстві, виконує роль посередника між різними культурами.

Мистецтво, з точки зору філософії, посідає особливе місце в культурі, оскільки має здатність символічно віддзеркалювати світ у всій його цілісності, і пов'язане з такими філософськими категоріями, як «пізнання» (як процесу творчого відображення об'єктивної реальності у свідомості людини [2]); «світогляд» (як комплексу «уявлень, оцінок та установок людини, що забезпечують цілісне бачення та усвідомлення світу і місця в ньому людини разом з життєвими позиціями, програмами та іншими спонуками поведінки, активного діяння взагалі» [3, с. 17]); «мислення» (як процесу абстрактного відображення суті речей та процесів дійсності, їх узагальнення, творення нових ідей). Водночас, мистецтво здатне розкривати сенс людського буття, впливати на внутрішній світ людини, розвиток її потреби в пізнанні та мисленні, формування її світогляду.

Тому в сучасних умовах розвитку полікультурного суспільства особливого значення набуває удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів мистецтва. Адже в арсеналі їхньої педагогічної діяльності – широке використання естетичної функції мистецтва, що спрямовує соціально-творчу активність за законами краси; виховної функції мистецтва, яке є засобом не тільки морального, духовного, а й соціального вдосконалення людини; комунікативної його функції, що забезпечує за допомогою мистецьких творів спілкування без кордонів, «міжнародною» мовою. А це і є шлях залучення сьогоднішніх школярів – майбутніх свідомих носіїв своєї культури до міжнаціонального спілкування, взаємодії з носіями інших культур.

Наступне наукове дослідження буде спрямовано на пошук нових підходів та методів удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів мистецтва.

Література

1. Нікітіна Н. П. До проблеми полікультурної освіти студентської молоді. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. 2017. Вип. 2. С. 192–198,
2. Степанова Л. П., Хан Сяосянь. Сутність пізнавального інтересу підлітків до сприйняття вокальної класичної музики у процесі навчання. *Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М.П.Драгоманов.: Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти*. Київ, 2016. Вип. 21 (26). С. 88–93.
3. Словник-довідник з курсу «Філософія» для студентів 2, 3, 4 курсів усіх спеціальностей денної та заочної форм навчання / укл. А. Г. Чичков, О. М. Башкеєва, О. М. Патеріло. Дніпропетровськ. 2014. 20 с. URL : https://udhtu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/08/Filosofiya_slovnik.pdf

УДК 37.016:37.011.3-057.874:316.346.36

КИРИТА В., ФЕНЧАК Л.М.
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ СУЧАСНИХ ШКОЛЯРІВ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ТЕОРІЇ ПОКОЛІНЬ

Ми часто замислюються над тим, чому виникають конфлікти між батьками та дітьми. Справа в тому, що батьки належать до одного покоління, а їхні діти – до іншого. Є теорія, яка пояснює, чому покоління так різняться між собою. Авторами теорії поколінь є Вільям Штраус та Ніл Хоув, які її